

Un cap de porc congelat

Josep Lambies / Time Out

En Josep Lambies parla amb Elizabeth Strout del pare mort, els tribunals de Maine i altres secrets de la família Burgess.

Frances McDormand, la poli prenyada de Fargo, va comprar fa poc els drets d'antena del seu anterior llibre, [Olive Kitteridge](#), per fer-ne una minisèrie. Diuen que l'HBO també hi ha posat botifarra i, encara que tot plegat es troba en una fase bastant embrionària, els auguris semblen entusiastes. **Elizabeth Strout**, com a mínim, se'n sent orgullosa. «Estic impacient perquè arribi el dia en què algú vingui i m'informi que el pilot s'està a punt d'emetre.», diu. És amb *Olive Kitteridge* que va guanyar el Pulitzer, i el Llibreter, i que va aconseguir que la crítica americana comencés a menjar de la seva mà. També li va donar empena per escriure la seva última novel·la: [Els germans Burgess](#).

Shriley Falls, Maine. L'acció comença quan Zach, un adolescent en plena edat de la inconsciència, llança un cap de porc ensangonat i a mig descongelat per la porta d'una mesquita. Un cap que rodola i rodola com si fos una bola de bitlles, cap al cercle cerimoniós de la pregària. «Està basat en un incident real —explica Strout—. Tot i que l'home que el va perpetrar era bastant més gran. El van detenir i processar. I abans que s'emetés un veredictes es va suïcidar». Però en Zach no es treu la vida. Simplement espera que el cridin a comparèixer davant d'un tribunal per donar comptes de la malifeta, resguardat sota les gèlides mirades de la seva mare i els seus oncles. Aquests són els tres germans Burgess del títol.

Les famílies receloses dels seus draps bruts són el punt fort d'Elizabeth Strout. I ho sap. «M'interessa tot el que tingui a veure amb les relacions entre la intimitat de l'individu i la pressió d'una societat petita i plena de prejudicis, com són aquests poblets de Maine on vaig passar tota la meva infància», explica. Amb els Burgess el caldo ha sortit espès. No només pel gamberro falt de llums que, sense pretendre-ho, es declara en guerra amb la comunitat islàmica. Tenim dos bessons enemistats, un pare mort per accident quan el seu fill de cinc anys jugava amb el fre de mà del cotxe i la superioritat moral d'un primogènit *parvenu* que és advocat a Nova York.

Tot plegat, un part laboriós: set anys ha costat escriure aquest llibre. «No és que sigui tan diferent d'*Olive Kitteridge*, però ha portat molta més feina —esgrimeix—. D'entrada, perquè fa prop de 30 anys que vaig marxar de Maine. El paisatge ha canviat força i hi ha molta immigració, sobretot somali. He hagut d'investigar bastant per

recompondre el quadre». És en aquest nou Maine que els Burgess, ja en la cinquantena, es retroben als passadissos dels jutjats buscant una complicitat que van perdre fa temps mentre, a les seves esquenes, tothom parla del cap de porc que va entrar rodolant per la porta de la mesquita, a l'hora de l'oració, igual que una bola de bitlles a punt de fer *strike*.